

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.750

Letna naročnina L. 3.500

Letna inozemstvo L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 26 (1258)

Gorica - četrtek, 28. junija 1973 - Trst

Posamezna številka L. 80

Srečanje s sv. očetom v baziliki sv. Petra

Tradicionalna slovenska predanost apostolskemu sedežu je nekako podzavestno kot po skrivnostnem klicu srca in zgodovinske zajetosti, privedla v sredo 20. junija ob 8. uri zjutraj slovenske romarje, ki so se udeležili prejšnja dva dni blagoslovitve hiše in kapele v Sloveniku, v to največjo in najveličastnejšo katoliško cerkev na svetu. Prostrana apsida za papeškim oltarjem in katedralo je bila tokrat premajhna.

Tik pod slikovitim Berninijevim oknom z golobico, simbolom sv. Duha, so na vzvišenem prostoru stali slovenski škofje, sredi njih metropolit dr. J. Pogačnik; desno in levo, vzdolž apsida, se je v belih albah in štolah razvrstilo nad sto slovenskih duhovnikov; za duhovniki, vse nizdol do konfesije se je trlo vernikov. Slovesno somaševanje. Zbrana molitev in pesem. Po evangeliju je spregovoril mariborski pomožni škof dr. Vekoslav Grmič. Čudovito lepe so bile njegove besede, prebogata vsebina, novi pogledi in nova spoznanja, nov duh krščanske prisotnosti in poslanstva. Bog je luč, naj Luč razsvetli in razžari nas same, da bomo luč bratom v temi, luč vsemu svetu!

Opoldne se je bazilika sv. Petra spet napolnila. Slovenski skupini, najštevilnejši, so odkazali dokaj ustrezní desno-ospredni prostor. Ko je sredi navdušenega ploskanja dospel sv. oče, se je začela res prirčna avdienta. Sv. oče je najprej imenoma pozdravil posamezne škofo in narodne skupine. Brž nato je spregovoril slovenskim romarjem. Potem ko je obžaloval, da ne more govoriti v slovensčini, je dodal, da jim bo govoril toliko bolj iz ljubečega srca.

SV. OČE PAVEL VI.

SLOVENSKIM ROMARJEM

Številni skupini slovenskih romarjev izražajo prirčno dobrodošlico! Sprejemamo vas z iskrenim veseljem. Najprej pozdravljamo častitljive nadpastirje, ki vas vodijo. Hkrati s škofi objemljemo vse duhovnike, semeniščnike in vas vse, predragi verniki, ki ste njih krona. Prihiti ste v Rim, da bi se udeležili proslave, ki ima velik pomen za krščansko življenje vašega narodnega občestva, tako draga našemu očetovskemu srcu. Prišli ste na odprtje novega slovenskega zavoda na Via Appia Nuova, ki ga vodi rektor msgr. Maksimilijan Jezernik.

Ob tem dogodku se radujemo z vami. Odprtje tega zavoda pove zelo veliko vsakomur, ki je zmožen dojeti njegov globoki pomen. Vsebuje najprej napoved pozitivne krščanskega življenja in razcveta poklicev. Izraža vašo željo, naj bi mladeniči, ki se želijo posvetiti duhovniški službi, sprejemali pri Petrovem sedežu bolj ustrezno umsko in duhovno izobrazbo. Proglasa tradicionalne vezi slovenske zvestobe do apostolskega sedeža. Nudi pa tudi zagotovilo, da v zdajšnjem času razgibane pokoncilne obnove vam ne bodo primanjkovali izkušeni in razsvetljeni vodniki, ki se bodo prizadevali vnesti v življenje in v krščanske običaje koncilске smernice in odredbe.

Zaradi vseh teh razlogov radostno pristajamo na vašo željo in odlikujemo Slovenski zavod v Rimu z naslovom »Papeška«.

Predragi mladeniči, ki ste tako srečni, da ste gojenci tega zavoda! Tako radi vas imamo in zelo smo vam naklonjeni. Rotimo vas: dobro izkoristite leta duhovne rasti v Rimu, da boste jutri izpolnili pričakovanja, ki jih v vas stavi Cerkev. O tem nikakor ne dvomimo. Zato pa molimo, naj bi nad vas prišel Gospodov Duh, da postanete prístni služabniki milosti, zgrajeni po vzoru in nauku samega Kristusa, učitelja, duhovnika in pastirja, ki je prišel, »da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge« (Mk 10, 45).

Končno želimo izraziti naše priznanje in

pohvalo vsem, ki so pomogli, da se je ostvarila ta ustanova in še prav na poseben način vsem, ki ste tu prisotni. Žrtve, ki ste jih doprinesli, da se je zavod odprl, naj vas nagibajo, da se boste čutili še bolj povezane s Sv. sedežem. Rimska izobrazba, ki jo boste oskrbeli svojim duhovnikom, naj bo kot studenec, iz katerega boste črpali luč, tolažbo, gotovost da ostanete vedno »močni v veri« (1 Pet 5, 9), in da boste to vero vedno bolj ljubili, čuvali ter okrog sebe izžarevali njeno zdravilno moč.

Naj vas stalno spremlja naš apostolski blagoslov, ki ga iz srca radi razširjamo na vse, ki so pri tem srečanju s Kristusovim namestnikom z vami duhovno združeni.

* * *

Po nagovoru sv. očeta slovenskim romarjem in po pozdravu še ostalim skupinam so vsi zbrani skupno s papežem zmolili očenaš v italijanščini in v slovensčini. Zatem je sv. oče hkrati s škofi, podell apostolski blagoslov. Stopil je k Slovenskemu oltarju, ki je papežu na čast zapel »N'mav čez izaros«, vse prirčno pozdravil in med splošnimi pozdravnimi vzkliki odšel.

R. K.

Sovietsko-ameriški razgovori uspešno zaključeni

Po enotedenskem bivanju v ZDA je glavni tajnik sovjetske komunistične partije Leonid Brežnev zapustil ameriška tla ter se prek Pariza vrnil v Moskvo.

Sad 40-urnih razgovorov med Nixonom in Brežnevom je bil podpis devetih pogodb med katerimi je najvažnejša tista, v kateri se oba državnika obvezujeta, da ne bodo niti ZDA niti SZ v bodoče uporabljali ne druga proti drugi ne proti tretji državi jedrske sile. »Tak dogovor — je dejal Nixon — nudi upravičeno upanje vsem narodom, ki ljubijo mir.«

Ob zaključku razgovorov je bilo objavljeno skupno poročilo, ki obsega kar 20 strani. V njem je govora o novem prijateljstvu med obema državama, ki bo slovelo na gospodarskih interesih. Doba mrzle vojne je očitno končana in naj bi jo nadomestilo plodno sodelovanje na mnogih področjih.

To je Brežnev v svojem televizijskem govoru, ki ga je imel iz San Clementa v Kaliforniji, še posebej poudaril: »Potrudili se bomo — je rekel, — da se bo vedno več narodov pridružilo splošni pomiritvi na svetu.«

Glede arabsko-izraelskega spora je dejal, da je bila ta točka temen oblak, ki je obsenčila sicer zelo uspešne razgovore z Nixonom. Vendar menita oba državnika, da trenutno ne obstaja nevarnost direktnega spopada, treba pa je paziti, da se ne bi ZDA in SZ direktno zapletli v spopad.

Nixon in Brežnev v prirčno-zaupnem razgovoru

Brežnev je na kratko omenil tudi Indokino. Ni Ameriki ničesar očital, temveč le ugotovil, da je bil vietnamski sporazum mogoč potem, ko je prišlo do izboljšanja sovjetsko-ameriških odnosov.

Pred odhodom iz Kalifornije je Brežnev sprejel in stisnil roke trem ameriškim astronomom, ki so se srečno vrnili pretekli teden iz vesolja, potem ko so v vesoljski postaji preživeli 28 dni in presegli rekord bivanja, ki so ga pred njimi imeli trije sovjetski vesoljci. Ti so, kot znano, ob povratku tragično izgubili življenje.

Ob slovesu je Nixon Brežnevu izrekel pomenljive besede: »Resnični mir na svetu je mogoč le tedaj, kadar se slabotni čutijo varni kakor močni. Mi smo se obvezali, da zgradimo tak svet.«

Na te besede je Brežnev odvrnil: »Navsvidenje v Moskvi prihodnje leto!«

Slovenski zavod v Rimu slovesno odprt

Slovesna blagoslovitev in otvoritev Slovenika v Rimu je v zapovrstju proslav pomembnih in okusno uspešnih, dosegla svoj vrhunec v sredo 20. junija v veličastni baziliki sv. Petra: v somaševanju vseh slovenskih škofov z več sto duhovniki in v nagovoru sv. očeta Pavla VI. slovenskim vernikom, v katerem je proglasil Slovenik za »papeški zavod«.

Večje odlike, kot je bila nadvse slovesna proglasitev papeškopravnega značaja, ki jo je s povzdignjenim glasom izrekel sam Kristusov namestnik na zemlji, zavod ni mogel prejeti. Gre za osnovno pravno zlačilnost, ki sega v samo bistvo, v naravo Slovenikove ustanove, ki je tako zdaj zakonito uvrščena v skupino zavodov, neposredno odvisnih od Sv. sedeža.

Papeškopravni značaj zagotavlja zavodu pravno trdnost, velik ugled in vrsto ugodnosti ter izjemnih pravic. Z vključitvijo Slovenika med papeške zavode velikih narodov, kot so francoski, španski, poljski, kanadski, ogrski itd., je sveti oče vnovič izpričal, kako ceni, spoštuje in upošteva slovenski narod, kateremu priznava polnopravno

prisotnost v krogu ostalih evropskih narodov.

Otvoritve Slovenika se je po svojih predstavnikih idealno udeležil celoten slovenski narod: nad 1.500 oseb iz Slovenije, kakih 170 slovenskih dobrotnikov iz ZDA, nad 100 udeležencev iz Trsta, več kot 60 z Goriške in približno enako s Koroške, zbor »Rečan« iz Slovenske Benečije, lepa skupinica iz Anglije pod vodstvom msgr. Ignacija Kunstlja, iz Francije, Zapadne Nemčije, Švice, Avstralije ter številno zastopstvo rimskih Slovencev in drugih slovenskih ljudi, posejanih po Italiji. Rimski auditorij, ki lahko sprejme okoli 3.000 oseb, je bil ob slavnostnem srečanju Slovenikovih dobrotnikov na koncertu nabito poln.

Slovenski zavod v Via Appia Nuova v Rimu je v zadnjem tednu doživel velike dogodke. Že v nedeljo 17. junija je bil cilj številnih romarskih skupin, ki so prihajale iz Slovenije, iz zamejstva in zdomstva. Romarji so se po skupinah zbirali v kapeli k sv. maši, kjer jih je pozdravljaval rektor msgr. M. Jezernik, nakar jim je msgr. J. Vodopivec izrekal prilož-

nostno duhovno misel. Po končanem bogoslužnem opravilu je dr. Jezernik spremljal vsako skupino na ogled zavoda; spotoma je pojasnjeval njegov pomen in razkazoval, kaj vse so v tem poslopju zmogli ustvariti slovensko srce, um in roka, da bi v »slovenskem domu sredi Rima« vladala prístni slovenski duh in prikupna domačnost.

BLAGOSLOVITEV HIŠE IN KAPELE

V ponedeljek 18. junija popoldne se je množica Slovenikovih dobrotnikov in prijateljev zbrala ob vходу v zavod, kjer v pestrosti živih barv kraljuje Kregarjeva slika sv. Cirila in Metoda. Slovenski škofje so blagoslovili hišo, nakar je Slomškov naslednik na sedežu mariborskih škofov dr. Maksimilijan Držeknik odkril spominsko ploščo, pod katero je vrsta kamnitih spominkov, vzeti iz vseh svetišč in stolnih cerkva, od koder je lila in lije Slovincem luč vere.

Napis na spominski plošči pravi, da ob 1200-letnici pokristjanjenja izročajo Slovenci, razsejani po vsem svetu, Slovenik slovenskemu narodu, da mu bo v prihodnosti hranil »plamen evangelija in luč kulture«.

Zatem je koprski škof dr. Jenko posvetil oltar v novi kapeli in vanj vzdal relikvije treh značilnih svetnikov: sv. Benedikta, opata, kulturnega preporoditelja Evrope in tudi Slovenije; sv. Tomaža Akvina, angelskega učenika in kneza krščanske misli in bogoslovnih znanosti ter sv. Janeza Vianneya, vzornika dušnih pastirjev. Med sv. mašo je škof Jenko nazorno prikazal pomen oltarja in Kristusa, ki se na oltarju žrtvuje ter odrešilne vloge naših žrtv.

V torek 19. junija ob 9. uri smo se prvenstveno Goričani zgnili okoli goriškega nadškofa msgr. Petra Cocolina, ki je predsedoval (Nadaljevanje na 2. strani)

PRIZNANJE SLOVENSKIM VOLIVCEM

Volitve v deželni svet Furlanije-Juljske Benečije so za nami. Slovenci na Tržaškem in Goriškem smo tudi tokrat oddali svoj glas slovenski listi — listi Slovenske skupnosti.

Slovenska lista z lipovo vejico je dosegla lep uspeh v obeh volivnih okrožjih. V nekaterih občinah in predelih je tudi znatno napredovala. Afirmacija Slovenske skupnosti v deželi je nedvomno resnična zmaga, kot kaže nad 10.000 glasov oddanih v goriškem in tržaškem okrožju za slovensko listo.

Zato gre priznanje vsem Slovenkam in Slovincem, ki so 17. in 18. junija glasovali za listo »Slovenske skupnosti«. S tem so spet potrdili svojo visoko narodno zavest in politično zrelost. Slovenski volivci in volivke so tako dokazali, da vidijo le v samostojnem političnem nastopu edino resnično možno izbiro v življenju Slovencev v Italiji.

LISTA SLOVENSKE SKUPNOSTI
Trst - Gorica

Rumor sestavlja novo vlado

Po posvetovanjih s predstavniki vseh strank je predsednik italijanske republike Leone poveril, kot je bilo pričakovati, demokristjanu Rumorju sestavo nove vlade. Ob koncu tedna je glavni tajnik KE Fanfani dal izjavo, da je bilo že opravljeno zelo koristno, čeprav ne lahko delo.

Prava pogajanja so se začela šele ta teden, ko je Rumor odprl razgovor s strankami, ki naj bi stopile v novo vlado. So to poleg demokristjanov socialisti, socialdemokrati in republikanci. Rumor je mnenja, da je treba v prvi vrsti rešiti gospodarske težave in zaveziti inflacijo, kajti boj proti inflaciji pomeni obrambo lire. Sestaviti je treba srednjeročni in dolgoročni program v okviru gospodarskega razvoja in socialnih reform. Rumor je tudi dejal, da »če bomo v sedanji zakonodajni dobi mogli uresničiti stanovanjsko ter zdravstveno reformo ter preurediti šolstvo, bomo lahko zadovoljni z izpolnitvijo obveznosti, ki smo jih sprejeli.«

Vse bo odvisno predvsem od iskrenosti socialistov. Če bodo pretirani v svojih zahtevah in neolajni do ostalih partnerjev v vladi ter ljubimkali s komunisti, bo nova vlada kmalu nezmožna dela.

Sam Rumor je dejal, da bo življenje bodoče vlade odvisno od solidarnosti strank vladne povezave. Javnost dobro razume, da je težko doseči sporazum o sodelovanju, ne more pa razumeti, če sporazuma ne spoštuje, kot se je to dogajalo v preteklosti. Če ostale stranke ne bodo zvesto delile soodgovornosti s KD, bo vlada mrtvorjenček.

Socialisti sami so glede vstopa v vlado notranje razdeljeni. Glavni tajnik stranke De Martino je za takojšen vstop vanjo, prejšnji tajnik Mancini pa meni, naj bi se vlada sestavila zaenkrat brez socialistov, ki naj bi jo le od zunaj podpirali. Toda to bi pomenilo samo odložitev reševanja pekočih problemov, zato predstavniki ostalih vladnih strank za tako rešitev niso navdušeni.

Evangelizacija in zakramenti

II.

V našem listu z dne 21. junija smo prikazali prvi del dušnopastirske problematike, ki se je z njo bavila zadnja italijanska škofovska konferenca, namreč oznanjevanje božje besede. Sedaj bi želeli na kratko povzeti še drugi del, to je delitev in prejemanje sv. zakramentov.

EVANGELIZACIJA NAJ PRIPRAVLJA NA ZAKRAMENTE

Katoliška Cerkev je v svojem nauku in v svojem liturgičnem življenju usmerjena ne samo na oznanjevanje evangelija, temveč tudi na podeljevanje in prejemanje sv. zakramentov. V tem oziru mi katoličani zelo drugače pojmujeemo krščanstvo kot pa protestanti.

Zanje je bistvo krščanskega oznanila v oznanjevanju božje besede, ki naj privede kristjana do zaupne vere v Kristusa. Kakor da bi Kristus naročil apostolom samo to: »Pojdite in oznanjujte evangelij...« Toda Kristus je rekel tudi: »Krščuj-te v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha.« Dalje je naročil pri zadnji večerji, naj obhajamo sv. Eucharistijo in jo zaužijamo. »Kdor bo jedel od tega kruha, bo živel ve-komaj.« Na veliko noč je apostolom naročil: »Komur boste grehe odpustili, so jim odpušteni...«

Z eno besedo, Kristus je postavil tudi zakramente kot vidna sredstva milosti in jih zaupal Cerkvi, da jih upravlja in deli vernikom. Po našem katoliškem pojmovanju oznanjevanje evangelija ni namen samemu sebi, temveč je samo pot do milosti, ki jo Kristus deli predvsem po zakramentih.

Milost, tj. božje življenje v človeški duši, prihaja iz Sv. Duha po Kristusu. Pota, kako Kristus deli svojo milost, so raznolika in nam večkrat prikrita; ena pot pa nam je bila razodeta in ta pot so zakramenti. O njih uči katoliška Cerkev, da nam delijo ali pomnožujejo milost božjo. Zakramenti so zato redna pot, da kdo pride do božje milosti in s tem do božjega

prijateljstva ter do nadnaravnega božjega življenja v duši. Zaradi tega je Cerkev zmeraj videla bližnji cilj oznanjevanja in evangelizacije v pripravi na prejem svetih zakramentov.

ZAKRAMENTI IZ NAVADE

To se je posebno poudarjalo v katoliški Cerkvi v časih po tridentinskem koncilu. Prejem sv. zakramentov je bil predpisan in pod kontrolo. Zlasti še velikonočna spoved in velikonočno sv. obhajilo. Pa tudi za druge zakramente so veljali zelo točni in strogi predpisi.

To je pripeljalo do raznih negativnih pojavov, ki so postali očitni posebno v naših časih vsestranskega oporekanja. Prišlo je namreč velikokrat do prejemanja zakramentov bolj iz navade kot iz resnične pobožnosti in vere v njih učinkovitost. Še huje je bilo, ko se je ta ali oni čutil moralno prisiljenega, da se je npr. cerkveno poročil ali da je dal otroke krstiti ali da je hodil k maši in morda celo k spovedi in k sv. obhajilu.

Takih negativnih posledic dosedanje prakse pri prejemanju in podeljevanju zakramentov je bilo veliko in so zelo škodile resnično doživljenu krščanskemu življenju.

Danes se kristjan vsake prisile otepa in to je prav. Ostalo je pa, da se velikokrat prejemajo zakramenti bolj iz navade kot iz prepričanja. Starši dajejo otroke krščevati. Toda ali ni to le iz navade in iz nekega obzira, kaj porečejo sosede, če otrok ne bo krščen? Otroci morajo pozneje k sv. spovedi in k prvemu sv. obhajilu. Zopet se pri tem poraja vprašanje: Je to iz navade ali iz prepričanja? Saj izkušnja pravi, da številni otroci pozneje ne hodijo več ne k spovedi ne k sv. obhajilu; posebno v mestih se to dogaja. Isto velja za cerkvene poroke. Ali niso številni tisti, ki se cerkveno poročijo ne iz vere v zakrament, temveč ker je taka navada in ker je cerkvena poroka nekaj slovesnega in priložnost za razkazovanje?

ZA DOŽIVETO IN OSEBNOSTNO PREJEMANJE ZAKRAMENTOV

To so vprašanja, ki se z njimi srečuje Cerkev po vsem svetu, tudi v Italiji. Pri tem se Cerkev vprašuje, kakšno veljavo za krščansko življenje imajo zakramenti, ki jih kristjani prejemajo v takšnem razpoloženju in s takšnimi nameni.

Zaradi tega gre prizadevanje Cerkve v dve smeri. Na eni strani gre za to, da bi kristjane pripravili na bolj doživeto in osebno prejetje zakramentov; na drugi strani pa, da bi prepričali take, ki ne verujejo, naj rajši zakramentov ne prejemajo, saj od njih nimajo nobene koristi.

Ob teh vprašanjih so se znašli tudi italijanski škofje. Nekateri so priznali, da so že začeli odlašati s krstom otrok, kjer ni pri starših nobenega zagotovila, da bodo otroci tudi krščansko vzgojeni. Drugi so povedali, da so začeli odrekati cerkveno poroko zaročencem, kjer je bilo jasno, da jim ne gre za prejem zakramenta. Potem je tu še vprašanje prve spovedi in prvega sv. obhajila. Kako tu pomagati do bolj zavestnega in odgovornega prejetja teh zakramentov tako pri otrokih kot pri družinah?

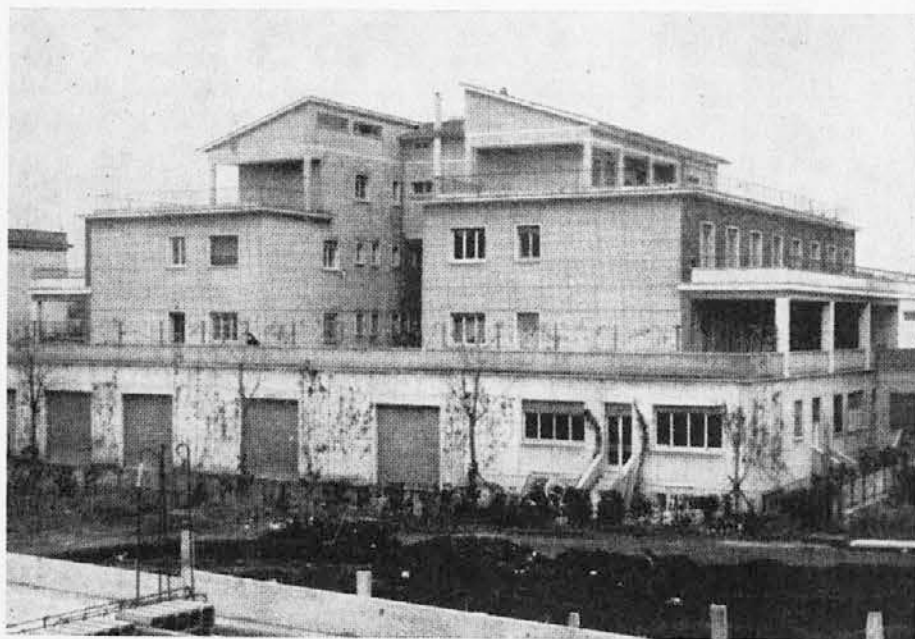
Škofje so se o teh vprašanjih razgovarjali, posvetovali, poslušali so razne konference in poročila strokovnjakov. Iz vsega je izhajalo, da je za poživitev vere in za učinkovito evangelizacijo potrebno, da je tudi prejetje zakramentov bolj osebno in doživeto. Oznanjevanje božje besede mora pomagati do bolj osebne prejetja zakramentov, zakramenti pa morajo pomagati do globlje evangelizacije kristjanov. Eno pač vpliva na drugo.

Škofje so določili, naj se prihodnje leto posveti posebna pažnja zakramentom krščanskega uvajanja, tj. krstu, spovedi in sv. obhajilu.

Vsekakor so to problemi, ki se tičejo tudi naših slovenskih ljudi. Zato je treba o njih še razmišljati in pisati.

K. H.

Slovenski zavod v Rimu slovesno odprt

Slovenski duhovniški zavod »Slovenik« v Rimu, ki je bil pretekli teden slovesno odprt

(Nadaljevanje s 1. strani)

somaševanju v pravkar blagoslovljeni kapeli. Obred blagoslovitve kapele, tabernaklja s Plečnikovim umetniškim križanim in posnetek milostne podobe Marije Pomagaj z Brezij, kateri je kapela posvečena, je opravil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič, ki je tudi spregovoril med sv. mašo.

SLAVNOSTNA PROSLAVA V AVDITORIJU

Popoldne ob 17. uri je bila moderna dvorana »avditorij« na Via Conciliazione, zgrajena v edinstveni obliki polzvana, zasedena do zadnjega kotička. Slavnostnega srečanja Slovenikovih dobrotnikov so se udeležili visoki dostojanstveniki: kardinali Seper in Marella; slovenski škofje Drževnik, Jenko, Lenič in Grmič z nadškofom in metropolitom dr. Pogačnikom; gorški nadškof in metropolit P. Cocolin ter bivši gorški nadškof msgr. A. Pangrazio, ki je s svojo prisotnostjo, podobno kot lani v Vidmu ob evharističnem kongresu, izpričal naklonjeno pozornost Slovincem, ter še drugi škofje, prelati in civilni odličniki.

Po nastopu Slovenskega okteta iz Ljubljane, ki je odlično odpel svoj spored in žel vihar ploskanja, je prelat dr. M. Jezernik pozdravil visoke goste, naglasil hvaležnost, ki jo slovenski narod dolguje Bogu za dar sv. vere ter izrazil radost in veselje, da je zamisel slovenskega zavoda v središču krščanstva, ki so jo mnogi proglasili za drzno utopijo, zdaj postala resnica.

Na oder je nato stopil slovenski metropolit dr. Pogačnik. Prisotnim se je zahvalil za udeležbo, neštetim dobrotnikom pa za vso pomoč. Slovenik, je naglasil, je zrasel iz žrtev predvsem malih ljudi in iz prizadevnosti celotnega našega občestva. Vsak kamen v za-

vodu bi lahko nosil ime dobrotnika: »Za dobro stvar ste prispevali! Božje oko je videlo. Bog bo plačnik! Naj bo zavod spomenik skupnemu delu in toliki požrtvovalnosti!«

Pisatelj Alojz Rebula je s svojim govorom »Sloveniku na pot« segel poslušalcem globoko v srce. Mojster besede in obenem svečenik duhovnih dobrot je, zajemajoč iz globin svojih notranjih doživetij, prikazal bogastvo Kristusovega odrešenjskega oznanila, daru svete vere, ki nam jo je že pred 1200 leti posredovala Cerkev, zakonita »dedinja Kristusovega duha«. V vinogradu pod Triglavom je nam, »odrinjencem od mize zgodovine«, zašumelo opojno »vino narodov«, da so lahko vstali orjaki duha in svetosti, Baraga in Slomšek, Gnidovec in Ukmar. Desakralizacija življenja nas potiska v »narodno« in kajpak tudi versko »oseko«, ko se mora sleherni osebno odločiti za »izbiro proti toku«, za zvestobo Bogu in narodu, tudi z rizikom osebnega pričevanja... Slovenci si ne smemo privoščiti luksusa, da bi se odrekli kulturnemu doprinosu slovenskih duhovnikov, ki nam ga zdaj v bilici objublja tudi novi slovenski zavod v Rimu. Slovenik je namreč »poslanica duha« za nove širine srca in uma, za nezlomljivo zvestobo Bogu in narodu. Prebogata naložba je za čas in večnost!

V drugem delu proslave v avditoriju so nastopali s po dvema pesmima posamezni pevski zbori: »Jakob Petelin Gallus« iz Celovca, zbor župnije sv. Petra v Ljubljani, »Rečan« iz Slovenske Benečije, zbor župnije Naklo in zbor župnije Dornberk. Nadvse mogočen je bil končni nastop združenih zborov, ki so pod taktirko odličnega pevovodje Tomaža Tozona zapeli Kramolčevo »Tam, kjer teče bistra Zila« in Fleišmanovo »Triglav«.

ZAKLJUČNE SLOVESNOSTI

Slovenikove otvoritvene proslave so se uradno zaključile v sredo 20. junija zvečer v akademski dvorani Papeškega glasbenega zavoda (Pontificio Istituto di Musica sacra), kjer je Slovenski oktet priredil koncert, na katerega je Slovenik povabil predstavnike rimske kurije, predstavnike diplomatskega zbora in nekatere predstavnike slovenskih romarjev.

Verski zaključek z zahvalno pesmijo pa se je izvršil v četrtek, na praznik sv. R. Telesa, v cerkvi sv. Klementa, ob grobu sv. Cirila.

Na Apijski cesti v Rimu stoji zdaj »Papeški slovenski zavod«, Slovenik. Svoja gostoljubna vrata odpira mladim slovenskim duhovnikom in znanstvenim delavcem, ki želijo izpopolniti svojo izobrazbo v Rimu ali kakorkoli znanstveno delovati. Na stečaj jih odpira pa tudi slehernemu slovenskemu človeku, zlasti romarju, ki si v tujem mestu tako želi »košček doma«.

Slovenik v Rimu bodi vsekdar krepak nosilni steber slovenske vernosti in kulturne ustvarjalnosti, pa tudi priča slovenske prisotnosti v osrčju Cerkve in v krogu evropskih narodov.

DR. R. KLINEČ

Korumbajski Don Bosko

Brazilijsko sestavlja 21 zveznih držav. Mato Grosso je druga največja, saj meri nad 1.250.000 kv. km. V tej državi leži mesto Corumbá, in sicer blizu tam, kjer se stikajo meje med Brazilijo, Bolivijo in Paragvajem. Steje nad 60.000 prebivalcev. Ob njem teče mogočna reka Paragvaj.

In kdo je korumbajski don Bosko? Nihče drug kot slovenski noviciat, se ERNEST SAKSIDA. Mož se je rodil pred 54 leti v Dornberku nedaleč od Gorice.

Kot dvajsetleten fanteček je odšel k salezijancem v Bagnolo v Piemontu. Tu je naredil nižjo gimnazijo. Ker je izrazil željo, da bi šel rad v misijone, so ga predstojniki poslali v Mato Grosso v Brazilijo (1935). Tu je napravil noviciat, se zavezal z redovnimi obljubami, dokončal študije in bil spomladi 1946 posvečen v duhovnika. Kot tak je deloval po raznih salezijanskih zavodih. Nazadnje je prišel v mesto Corumbá, kjer je ostal vse do danes, najprej 12 let kot profesor, ekonom in voditelj bivših gojencev, dokler ni spomladi 1961 odkril svojega pravega poklica, ko je postal zapuščen korumbajski mladini oče in mati, brat in sestra, učitelj, vodnik, zdravnik, tolažnik, zagovornik, z eno besedo vse: korumbajski don Bosko.

Naj njegovo delo osvetlimo z odlomki iz zapisov, ki jih je sestavil neki 17-letni fant, katerega je gospod Ernest rešil iz korumbajskega blata. Fantu je ime Ayrton Pereira in je že sedem let v »Don Boskovem mestu«, kakor na splošno imenujejo ustanovo, ki je zrasla po prizadevanju našega rojaka in iz lastne skušnje pozna tamkajšnje razmere. Poslušajmo njegovo preprosto pripovedovanje!

1.

IZ MOJH PRVIH SPOMINOV

Ko mi je bilo enajst let, sem prvič slišal o »Don Boskovem mestu«. Radovednost me je gnala, da sem ga šel gledat.

Imam starše, a jih ne poznam. Ko sem bil še čisto majhen, me je moja mati izročila neki starejši gospe. Le-ta je stanovala v na pol razdejani baraki, katere notranjost je bila izpostavljena vsem vremenskim neprilikam, vetru, dežju in živalim.

Se zelo majhen sem resno zbolel. K sreči se je ta gospa, na katero sem se navezal, zavzela zame.

Čez nekaj let je gospa, pri kateri sem živel, vzela k sebi nekega moškega, ki je bil zmeraj pijan. V pijanosti je divjal in kričal name, naj se poberem iz hiše k

svojim staršem, ki jih nisem niti poznal.

Začel sem hoditi v šolo. Šola je bila zame, bolj kot kaj drugega, lepa priložnost, da se umaknem iz barake in grem igrati, pri čemer so me tovariši velikokrat pretepli. Tako npr. se spominjam, da me je nekoč nekdo, ki sem mu vzel svinčnik, z vso silo udaril s pestjo po nosu. Solze so se mešale s krvjo, v mojem srcu pa sta rasla srd in misel na maščevanje. In da dopolnim to zgodbo, naj povem še, da ko sem prišel domov, sta me tudi moja improvizirana starša pošteno nabunkala.

V osmem letu se je zgodilo nekaj, kar mi je hotelo razgnati srce. Prikazala se je moja prava mati, do katere nisem čutil prav nobene ljubezni. Ženski sta se dolgo pogovarjali med seboj in nazadnje sklenili, da pojdem naslednji dan na sprehod v mesto s svojo materjo. Pa je bilo vse skupaj samo varanje: namesto v mesto sva šla drugi dan nekam daleč ob reki navzdol. To se je ponavljalo več dni. Na zahtevo sodnika za mladoletne sem se vrnil; moja prava mati pa se je morala zaradi tega zagovarjati pred sodnikom.

V devetem letu sem spet zbolel. Zdaj sem prvič videl zdravnika. Možu sem se smilil. Ob njem sem spoznal, kaj bi lahko bila ljubezen. In res sem se navezal

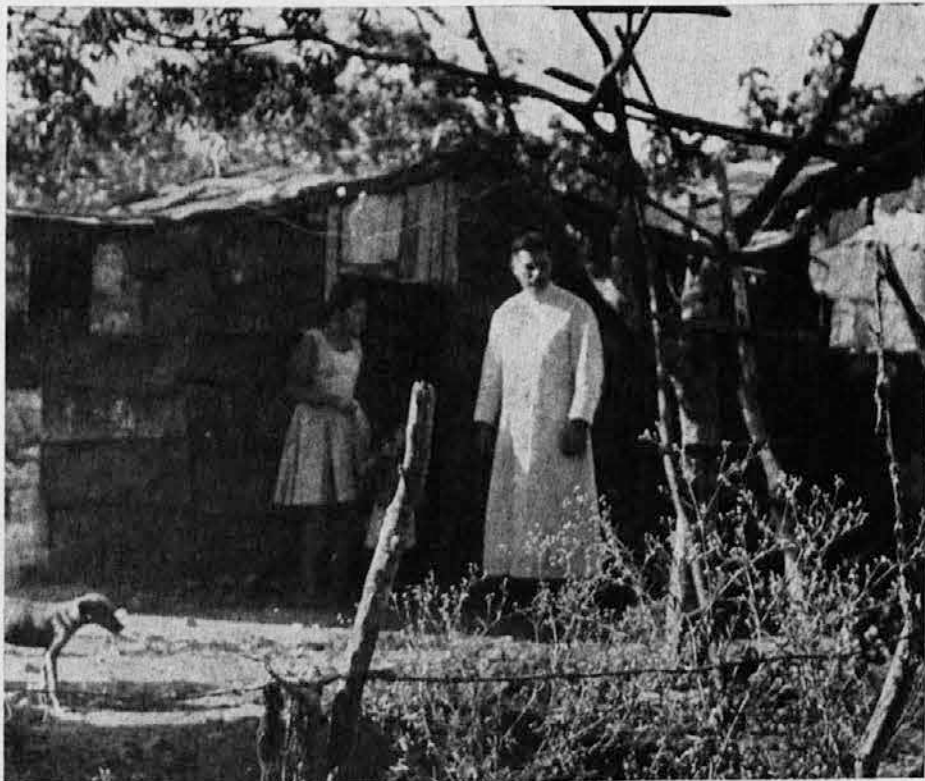
nanj. Mož je to opazil in mi dal nekaj pametnih nasvetov. Se sedaj se spominjam njegovih besed: »Skušaj biti dober z vsemi. Morda boš postal nekoč zdravnik in boš lahko veliko dobrega storil.« Danes razumem, da je bil ta mož res dober in krščanski zdravnik. Od tedaj čutim, da se moram razdajati in delati za druge. Če tudi nisem zdravnik, lahko pomagam marikomu, ki je v podobnem položaju.

MED TRNJEM IN OSATOM

Na vseh straneh vidim, koliko bede in grdobije je okoli mene, po družinah, med tovariši. V kakšni kruti stvarnosti živimo jaz in tisoči drugih fantov!

Že v najnežnejši dobi se pokvarijo, postanejo tatovi, hudodelci in pustolovci. Še zmeraj mi je živo v spominu tovariš, ki je izvršil celo vrsto napadov, pobojev in nasilja: padel je pod strelo, ko je bežal in izdihnil v luči krvi. Njegov brat, na videz dober in miren fant, se je dal pregovoriti prijateljem in je sklenil, da se bo maščeval. Tudi ta je zakrivil več umorov in zapustil svet z razklano glavo: v trenutnem prepiru ga je eden njegovih tovarišev, večkrat ubijalec, s težko kovinasto posodo za plin treščil po betici.

(Dalje)

Misijonar Ernest Saksida na obisku v eni izmed številnih barak »Don Boskovega mesta«

Duhovniški jubileji

Msgr. dr. Jože Prešeren 40 let duhovnik

Dolgoletni dušni pastir slovenskih vernikov pri Novem sv. Antonu dr. Jože Prešeren praznuje 2. julija 40-letnico mašniškega posvečenja. Bogato je bilo njegovo duhovniško delovanje, a predvsem se je vedno zavzemal za mladino. Kdo bi mogel povedati, koliko svojega časa je porabil za sestanke z dijaškimi skupinami, z Marijino legijo, s skavti in skavtinjami. Pri Novem sv. Antonu je skrbel za lepo nedeljsko službo božjo, ure in ure je na razpolago slovenskim vernikom v spovednici. Ko je prevzel skrb za Marijino družbo v ul. Risorta, si je postavil za cilj, da zgradi Marijini družbi bolj primeren dom. Z velikimi žrtvami se mu je to tudi posrečilo. Zrasla je moderna stavba z lepo dvorano, prostorno kapelo in z mnogimi drugimi prostori.

V skrbi za mladino je za msgr. Gregorjem prevzel urejanje »Pastirčeka«. Ne gre le za urejanje. Iskati mora sodelavce, skrbeti za natis, revijo raznašati in še večkrat kriti osebno denarni primanjkljaj. Ima pa to zadoščenje, da je »Pastirček« pri šolski mladini zelo priljubljen.

Jubilantu iskreno želimo, da bi mogel z božjo pomočjo še dolgo uspešno delovati v Gospodovem vinogradu. Za vse storjeno delo se mu zahvaljujemo in rečemo: Bog plačaj!

Duhovniški jubilej g. župnika v Borštu

V nedeljo 2. julija 1933 je v ljubljanski stolnici prejel mašniško posvečenje msgr. Jože Jamnik, župnik v Borštu. V teh dneh slavi torej 40 let svojega duhovniškega delovanja. Naj nam ne zameri, če se njegovega jubileja spomnimo v našem listu, čeprav bi sam najraje videl, da gre mimo neopaženo.

Svoje najboljši moči je posvetil delu med slovenskimi verniki na Tržaškem: sprva kot dušni pastir za slovenske vernike pri Sv. Vincenciju, potem več let ravnatelj Marijanišča na Opčinah in od leta 1960 župnik v Borštu. Nad dvajset let

je bil katehet na trgovski akademiji v Trstu.

Veliko je deloval med mladino, zato mu žilica ni dala miru, dokler ni tudi v Borštu uredil lep mladinski dom. V Borštu so dom poimenovali po Janezu Evangelistu Kreku, velikem ljubitelju malega slovenskega človeka.

Kot dober Kristusov posnemovalac skuša biti g. Jamnik vsem vse. Naj ga dobri Bog podpira, da bi mogel še dolgo uresničevati svoj ideal Kristusovega duhovnika.

Srebrnomašnik na Kontovelu

Dne 4. julija bo g. Rudi Bogatec, župnik na Kontovelu, obhajal 25-letnico svojega mašniškega posvečenja in nove maše, ki jo je daroval v župnijski cerkvi v Sv. Križu pri Trstu.

V mašnika je bil posvečen 4. julija 1948. Prvo službo je opravljal kot ikaplan v župniji Lazaret-Bertoki pri Kopru, od koder je upravljal tudi župnijo Dekani. To mesto je moral po zelo kratkem času zapustiti zaradi tedanjih razmer in se je po nalogu cerkvenih predstojnikov nato preselil na Plavje v tedanji coni A Tržaškega ozemlja. Od tod je redno oskrboval tudi podružnico in vas Spodnje Škofije, ki sta cerkveno spadali v župnijo Lazaret-Bertoki. Leta 1951 je bil kot kaplan v pomoč župniku na Proseku in decembra istega leta mu je bila poverjena sosedna župnija Kontovel.

Leta 1956 je bil imenovan za stalnega župnika na Kontovelu, kjer deluje že dobrih 22 let in kjer bodo bodočim rodovom ostala vidna znamenja njegove ljubezni in skrbi za lepoto cerkve.

V cerkvi je dal izdelati novo krstnico, prenoviti prezbitarij z novim tlakom, z novim oltarjem in ambonoma iz nabrežinskega kamna. Dal je pokriti z izdelanim lesom do primerne višine stene prezbitarija. Zamenjal je stare in nerodne klopi v cerkvi z novimi. Poskrbel je tudi za elektrifikacijo in avtomatski pogon zvonov.

Ustanovil je cerkveni pevski zbor, ki naj bi, sedaj še številčno majhen, rasel in se trudil, da se bo bogoslužje bogatilo s pesmijo v božje češčenje in v duhovno

rast vseh, ki se službe božje udeležujejo. V ta namen je poskrbel cerkvi nove elektronske orgle. Pri vsem tem pa mu ni žal tudi lastnega denarja z edinim namenom, da bi v lepi cerkvi in pri lepem petju, s svojo številno in bolj vneto navzočnostjo pri službi božji, farani bili resnični duhovni okras božjega kraja.

Omeniti je treba še posebej, da se je g. Bogatec kot dolgoletni katehet na osnovni slovenski šoli na Proseku, veliko trudil za pravo vzgojo mladine.

G. Bogatcu sta zaupana mesto predsednika v upravnem odboru slovenskega zavoda Marijanišče in skrb za misijone med slovenskimi verniki naše škofije.

Bog bodi g. Bogatcu za njegovo zvestobo Bogu in svojemu poklicu, Cerkev in narodu, dober plačnik. Ta dan naj bi ga vsi priporočali Bogu, da ga še veliko let, zdravega, veselega, skrbnega in požrtvovalnega, ohrani v naši sredi in sveti Cerkvi, posebno v tem času, ko se vedno bolj krči število slovenskih duhovnikov in ni duhovniških poklicev v našem slovenskem ljudstvu.

F. S.

Zastopstvo staršev iz Sv. Križa pri županu tržaške občine

Združenje staršev otrok osnovne šole in prijateljev mladine v Sv. Križu je imelo v petek 15. junija svoj najavljeni sestanek pri županu tržaške občine inž. Spacciniju. Namen sestanka je bil seznaniti župana s pomanjkljivostmi šolskega značaja, za katere je pristojna tržaška občinska uprava.

Devetčlanski odbor, kateremu sta se pridružila tudi predsednik krajevne konzulte za zapadni Kras Marij Sedmak ter otroška vrtnarica Kristina Bembi, je županu predstavil slovenski občinski odbor dr. Rafko Dolhar. Odborniki so v jasnem in izčrpnem poročilu seznanili predstavnika občine z neodločljivimi potrebami slovenske osnovne šole, otroškega vrta in nižje srednje šole, ki kakor je znano, nimajo ne telovadnice ne jedilnice, prostori so v glavnem pretesni in nepopolni ter brez zdravstvene opreme. Tudi šolsko igrišče ni opremljeno z napravami za športno in rekreativno dejavnost. Rečeno je tudi bilo, naj se čimprej misli na zgraditev novega modernega šolskega poslopja.

Iz razgovora, ki je sledil, se je razkrilo, da tako župan kakor prisotni občinski odborniki zelo od blizu poznata šolske probleme svetokriške vasi. Župan je priznal, da bo treba v najkrajšem času in v skladu s finančnimi možnostmi občinskega proračuna rešiti zanemarljivo stanje naših šol. Tudi on je izrazil mnenje, da je najbolje, če se prouči možnost za zgraditev novega modernega šolskega poslopja, kjer naj bi bili nastanjeni tako osnovna šola, nižja srednja šola ter otroški vrt z vsemi potrebnimi pritliklinami za športno in razvedrilno dejavnost. Obljubil je, da bo proti koncu junija prišel v Sv. Križ, da se osebno seznani z dejanskim stanjem šolskih poslopij kakor tudi da preveri možnost primerne zemljišča za novo šolsko poslopje.

Odbor se je tako županu Spacciniju kakor tudi odborniku dr. Rafku Dolharju zahvalil za izkazano zanimanje.

Maturitetne komisije

Ministrstvo za šolstvo je preko šolskega skrbništva v Trstu sporočilo sestavo letošnjih izpitnih komisij, ki bodo naslednje: Klasični licej: Predsednik Martin Jevnikar, člani Antonija Bednarik-Voncina (italijanščina), Robert Petaros (slovenščina), Janja Auersperg-Novak (latinščina), Oto Berce (filozofija), predstavnik zavodov Alojz Rebula (latinščina in grščina), Andrej Bratuž (filozofija in zgodovina).

Znanstveni licej: Predsednik Božo Radovich, člani Magda Corsi-Sfiligoj (italijanščina), Janko Jež (slovenščina), Andrej Macuzzi (zgodovina), Branko Pegan (prirodoslovje), predstavnik zavoda Sonja Tominec (matematika in fizika).

Učiteljske: Predsednik Franc Pisani, člani Laura Abrami (italijanščina), Josip Sezzarin (slovenščina), Egidij Košuta (filozofija in pedagogika), Ivan Černic (matematika), predstavnik zavodov Elvira Sloccari-Milaudi (latinščina in zgodovina), Katarina Faganel (latinščina in zgodovina).

Trgovski tehnični zavod: Predsednik Aleksij Lokar, člani Kazimir Faganelli (italijansko slovstvo), Valerija Glavič vd. Venuti (slovensko slovstvo), Marta Furlan (angleščina), Josip Pečenko (blagovznastvo), zastopnik zavoda (Anamarija Buschian (knjigovodstvo).

Prof. Andrej Macuzzi se je zaradi bolezni odpovedal, zato bo prišel na njegovo mesto kdo drug.

K. H.

Volivni rezultati v slovenskih občinah na Tržaškem

(V oklepaju so izidi deželnih volitev leta 1968).

Dolina: Slov. skupnost 688 (746), DC 628 (507), PSDI 125, PSI 349 (leta 1968 PSU 219), PRI 78 (39), PLI 48 (36), MSI 73 (53), PCI 1.948 (1.869), za neodvisnost Trsta 31.

Repentabor: Slov. skupnost 132 (144), DC 52 (46), PSDI 8, PSI 76 (PSU 38), PRI 6 (6), PLI 12 (8), MSI 31 (9), PCI 149 (154), za neodvisnost Trsta 5.

Zgonik: Slov. skupnost 273 (232), DC 63 (71), PSDI 27, PSI 103 (PSU 62), PRI 29 (7), PLI 27 (16), MSI 31 (9), PCI 435 (395), za neodvisnost Trsta 6.

Nabrežina-Devin: Slov. skupnost 808 (841), DC 1.626 (1.507), PSDI 214, PSI 512 (PSU 466), PRI 120 (69), PLI 173 (186), MSI 317 (155), PCI 1.341 (1.256), za neodvisnost Trsta 29.

Sv. Ivan

Dne 17. junija sta nastopila v našem Marijinem domu moški zbor »Igo Gruden« iz Nabrežine in Stane Raztresen s Cankarjevo zgodbo »Hlapec Jernej in njegova pravica«. Prerokovali so nam pičlo udeležbo, ker se je mesto tisto nedeljo zaradi izletov precej izpraznilo, toda imeli smo precej polno dvorano, to pa zaradi programa. Zbor, ki je nastopil, je znan kot odlični moški zbor, Stane Raztresen pa je s svojim »Hlapcem« nastopil že izven mesta in je vladalo pri nas veliko zanimanje zanj. Moški zbor »Igo Gruden« je odpel deset pesmi. Prvič smo ga slišali v naši dvorani in bil je to velik užitek. Bila je pa to tudi spodbuda naši mladini, da bi mogla v tem oziru nekoliko več storiti. Raztresen pa je že bil na našem odru s podobnimi predstavami. Brez dvoma je bilo njegovo podajanje nekaj izrednega. To ni bila le deklamacija, temveč cela drama. Uporabili smo priložnost in umetniku ob njegovi 60-letnici voščili še dolgo delovanje na naših odrih.

Naj s tega mesta izrazimo zahvalo vsem dragim gostom, ki so v letošnji sezoni nastopili na našem odru s prošnjo, da nas kmalu spet obiščejo.

P. S.

Poroka

V soboto 23. junija sta se v Carpiju poročila inž. Pavel Chersi in prof. Luisa Facci Fosatti. Prijatelji iz Rojana želijo novoporočencema srečno skupno življenje.

»Šagra« na Kremenki

Tudi letos je mladina iz Domija, z Lakotiča in Kremenke organizirala »šagro«, ki je bila na Kremenki v nedeljo 10. junija. Na sporedu je bil bogat program, saj je nastopilo več pevskih zborov: zbor iz Mačkolj (Dušan Jakomin), zbor »V. Vodnik« iz Doline (Ignacij Ota), mešani zbor »F. Prešeren« iz Boljunca (Drago Žerjal) ter domači zbor »F. Venturini«. Igrala je tudi godba iz Ricmanj, spored pa je zaključila folklorna skupina Dijaškega doma, ki je izvedla nekaj gorenjskih narodnih plesov. Vinska kapljica in ples, ki je trajal pozno v noč, sta popestrila to prireditev.

Krožek »Devin-Štivan«

V kulturnem krožku »Devin-Štivan« je bila v soboto 23. junija zaključna prireditev letošnje sezone. Večer je odprl župan devinsko-nabrežinske občine dr. Drago Legiša in podal pregled dela, ki ga je društvo opravilo v tej sezoni. Nato je nastopil zbor »Fantje izpod Grmade« in zapel pod vodstvom dirigenta I. Kralja nekaj narodnih pesmi. Sledilo je zanimivo predavanje prof. Sama Pahorja, ki je govoril o jezikovnih pravicah Slovencev v zamejstvu.

Zaključna prireditev slovenske glasbene šole v Kulturnem domu

V nedeljo 24. junija ob 17. uri je slovenska glasbena šola v Trstu z uspešno prireditvijo zaključila šolsko leto 1972-73. Zastopani so bili vsi odseki omenjene šole in sicer: župnijski dom v Mačkoljah, mladinski dom »Boljunc«, Krekov dom v Borštu, Baragov dom v Ricmanjih, Slomškovi dom v Bazovici, Finžgarjev dom na Opčinah, župnijski dom v Sv. Križu ter Marijin dom v Rojanu. Nastopili so izvajalci na posamezne instrumente, predvsem na klavir, harmoniko, kitaro in orgle ter ansambli Kondor-Planika iz Bazovice-Gročane, Taims in Galebi z Opčin, skupine harmonikarjev iz Rojana, Bazovice, Boljunca in Mačkolj. Gost večera je bil znani

tržaški narodni ansambel s pevko Ljubico Berce-Košuta. Nastopajoče je predstavljala Marinka Theuerschuh. Daljše poročilo o tej prireditvi bomo objavili prihodnjič.

Prireditev na Opčinah

V prosvetnem domu na Opčinah je bila podelitev nagrad za literarni in likovni natečaj o kmečkih uporih, ki sta ga priredila srednja šola »S. Kosovel« in prosvetno društvo »Tabor«. Z nagrajevanjem je bila povezana kulturna prireditev. Ob začetku je prof. Marija Češutova spregovorila o pomenu kmečkih uporov. Nato so nastopili dijaki z branjem nekaterih nagrajenih del, z glasbenimi točkami in dvema prizorčkom.

Zadruga »Kulturni dom Prosek-Kontovel«

Na Proseku so te dni ustanovili zadrugo »Kulturni dom Prosek-Kontovel«, ki ima kot cilj zgraditev kulturnega doma za omenjeni vasi ter skrb za tamkajšnje kulturno, prosvetno in športno delovanje. V zadrugo je že vpisanih 75 domačinov, izmed katerih so na ustanovnem občnem zboru izvolili upravni in nadzorni odbor ter razsodišče. V upravnem odboru so: Josip Ferfolja, Alojz Kapun, Marjan Perot, Milan Čuk, Lado Cibic, Boris Puntar, Leopold Vatovec, Danilo Ukmar, Danilo Kocman, Josip Starc, Lado Ukmar, Viktor Stoka, dr. Drago Stoka. V nadzornem odboru so: Miro Blažina, Ivan Ban, Drago Stoka, v razsodišču pa Karlo Pirjavec, Srečko Sedmak in Vida Menucci.

Iz uvodnega poročila, ki ga je prebral Josip Ferfolja, je razvidno, da so že nabrali nekaj sredstev, nekaj bosta prispevali dežela in občina, nujno potrebna pa bo pomoč organizacij in domačinov.

**„Katoliški glas“ v vsako
slovensko družino!**

Dan Jugoslavije na tržaškem velesejmu

Tiskovna konferenca, s katero se je začel dan Jugoslavije na letošnjem tržaškem velesejmu, je nudila ugodno priložnost za pogluben razgovor o problemih, ki zanimajo obsejna področja Italije in Jugoslavije. Jugoslovanski delegati, ki jih je vodil tajnik za industrijo, trgovino in obrt pri hrvaški vladi Bohumil Bernaršek, so orisali stališča svoje vlade in drugih zainteresiranih organov glede važnih vprašanj, ki zadevajo cestne povezave, razširitev mejnih prehodov pri Fernetičih in Rdeči hiši, trgovinsko in industrijsko sodelovanje, o načrtih za zvezo med severno-jadranskimi pristanišči od Benetk do Reke ter o jugoslovanskem načrtu za plovni kanal med Donavo in Jadranom.

V svojem poročilu je Bohumil Bernaršek govoril predvsem o italijansko-jugoslovanski blagovni izmenjavi, ki je lani dosegla vrednost 700 milijonov dolarjev ter je pri tem opozoril, da je jugoslovanski izvoz pri tem še vedno v primanjkljaju. Poleg teh in drugih vprašanj so jugoslovanski predstavniki govorili tudi o vprašanju jugoslovanske delovne sile v Italiji.

★ LJUBLJANSKA TV

Sporod od 1. do 7. julija 1973

Nedelja: 9.00 Neznani leteči predmeti. 9.55 Po domače. 10.25 Proslava ob obletnici kmečkih puntov (prenos iz Kostanjevice). 11.50 Otroška matineja. 18.25 Janošik, I. del slovaškega filma. 21.20 Dobre stare melodije.

Ponedeljek: 18.30 Pustite jih živeti. 19.00 Mladi za mlade. 20.35 F. Veber: Pogodba. 21.40 Video kasete.

Torek: 18.30 Veliki in majhni. 19.00 Metulji naše dežele. 19.20 Singapur. 20.30 Vojna in mir.

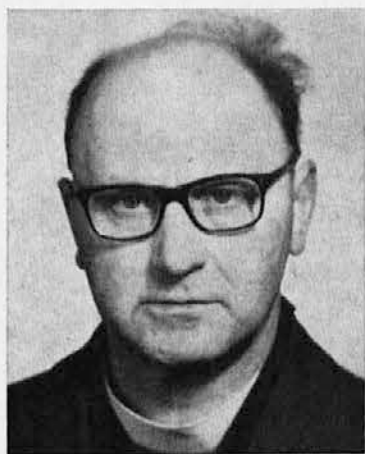
Sreda: 15.30 Mačkon in njegov trop. 16.00 Jahanje. 18.45 Kratek film. 20.35 Nevarna pot, jugoslovanski film.

Četrtek: 14.00 Tenis v Wimbledonu. 18.30 Izbor s festivala športnih in turističnih filmov. 18.55 Neznani leteči predmeti. 20.55 Kam in kako na oddih. 20.40 Četrtekovi razgledi. 21.30 Sen dr. Mišiča.

Petek: 14.00 Tenis v Wimbledonu. 18.30 Veseli tobogan: Celje. 18.55 Doktor na po-hodu. 19.20 Plavanje. 20.35 Podeželanka. 22.15 XXI. Strojce.

Sobota: 14.00 Tenis v Wimbledonu. 18.45 Plesna učiteljica. 20.30 Split 73. 21.40 Junaki cirkuške arene. 22.05 Šerif v New Yorku.

Župnik Albin Bratina

V sredo 20. junija se je razširila vest, da je g. Bine umrl v Trzinu. Tako smo namreč med seboj klicali g. Albina Bratina. Vsakdo je vedel, kdo je gospod Bine, ta simpatična oseba med slovensko primorsko duhovščino.

Po rodu je bil Vipavec, saj se je rodil v Stomažu 16. maja 1912. Tudi po duši je bil Vipavec in to pomeni, da je bil dober, mehak, vder. Najbrž se v življenju ni nikoli razjezil. Iz kmečkih družin je šel v Gorico študirat, dočim so si njegovi bratje izbrali drugačne življenjske poti. V malem semenišču se je odlikoval po svoji nardarjenosti za jezike. V semenišču je bilo treba pozdraviti nadškofa Sedeja v raznih jezikih ob akademiji za njegovo 30-letnico škofovanja v Gorici; petošolec Albin Bratina ga je pozdravil v klasični grščini. Vendar se v študiju ni naprezal, ker to ni bilo nikoli v njegovem značaju.

Sel je v bogoslovje in postal duhovnik. Posvečen je bil 17. maja 1936, novo mašo je pel 21. maja v Stomažu, nato je po kratkih mesecih službe v Črničah odšel za kaplana v Idrijo. A tam je ostal le eno leto. Izpraznilo se je mesto župnika na Otlici. Tedanji nadškof msgr. Margotti je na to gorsko župnijo poslal idrijskega kaplana g. Bineta Bratina. Ko je odhajal tja gor, si gotovo ni predstavljal, da bo tam preživel svoja najlepša in tudi najtrša leta duhovniške službe. Na Otlici je namreč ostal 23 let.

V tem času je s svojimi verniki doživel drugo svetovno vojno in leta osvobodilnega boja. Kako je bilo na Otlici v tistih letih, vedo povedati primorski partizani, ki so se tam okrog borili. Mnogi te čase

in boje opisujejo sedaj v svojih spominih. Najbolj pristni in najbolj doživeti bi bili spomini g. Albina Bratina, ko bi jih bil napisal. Kajti on na Otlici ni doživil samo hajk, streljanja, požigov, tudi sam je bil dvakrat obsojen na smrt; enkrat so ga hoteli ustreliti partizani, a so ga rešili Nemci, drugič so ga hoteli ustreliti Nemci, a se je nekako tudi pred njimi rešil.

Vendar je preстал vse te hude čase in ućakal mirnejše življenje po vojni. Obširna otliška župnija je pa postala zanj pretežka. Zato ga je g. Toroš leta 1960 premestil v Skrbino na Krasu. Toda g. Bine ni bil več zdrav. Zahrbna bolezen mu je začela razjedati zdravje. Bil je operiran in vse je kazalo, da bo po operaciji in po romanju v Lurd znova vse dobro. Toda čez leta se je bolezen znova pojavila. Iskal je pomoči v bolnišnicah v Ljubljani in Trzinu, kjer je imel brata Virgila. Ta se je zanj zavzel ves čas boleznj še bolj kot po bratovstvo. A neozdravljiva bolezen je zahtevala svoje in 20. junija zjutraj je g. Albin v trziški bolnišnici umrl.

Pogreb je bil v Stomažu v petek 22. junija zvečer. Prišel je g. škof Jenko, ki je daroval sv. mašo in opravil pogrebne obrede, prišli so številni sobratje; nad 90 jih je bilo s Primorske in tudi iz Italije. Prišlo je veliko vernoga vipavskega ljudstva, posebno še njegovi nekdanji župljani z Otlice in iz Skrbine, da se poslovijo od g. Bineta.

V cerkvi je govoril g. škof Jenko in poudaril zlasti vernost pokojnega g. Bratina ter njegovo vdanost v boleznj. Ob grobu pa se je poslovil od sobrata msgr. Andrej Simčič, dekan v Solkanu, ki je bil njegov sošolec iz gimnazijskih let. Oglasil se je tudi g. France Krapež, ki se je pokojnemu gospodu zahvalil, da je za časa njegovega župnikovanja na Otlici dala duhovnija Cerkev tri duhovnike. Se to lahko povemo, da je iz cerkve na pokopališče neslo strica-duhovnika šest njegovih nećakov. Kaj takega se zlepa ne primeri kakemu duhovniku.

Sedaj g. Bine počiva v Stomažu pod Čavnom. Seveda gleda nanj Otlica, na jugu pa je videti kraške vrhove nad Skrbino. Naj prosí g. Albin pri Bogu za svoje nekdanje župljane in vse nas, da bi srečno priromali za njim. Njemu pa daj Bog večni pokoj.

Praznik sv. Ivana v Gorici

Letos smo prvič obhajali farni praznik sv. Janeza Krstnika v naši novi slovenski duhovniji v Gorici. Praznik smo pričeli s slovesno sv. mašo na predvečer v soboto 23. junija in ga prav tako ter še slovesneje praznovali s slovesno sv. mašo na praznik popoldne. Tudi popoldanski blagoslov je priklical kar lepo število faranov. Zaključili smo ga pa v torek 26. junija, ko je bil v cerkvi sv. Ivana instrumentalni koncert klasične glasbe.

Ta praznik je pokazal, da postaja cerkev sv. Ivana res vedno bolj središče naše duhovnije. Mnogi, ki obiskujejo slovenske maše po raznih goriških cerkvah, pridejo ob takih izrednih priložnostih v središče, da tako pokažejo zavestno pripadnost naši duhovni skupnosti. Bog daj, da bi naš zavetnik sv. Janez Krstnik vedno bolj povezoval vse naše ljudi v mestu v eno božjo družino, ki živi in čuti s Cerkvijo.

S seje goriškega obč. sveta

Prejšnji petek se je po daljšem premo-ru ponovno sestel goriški občinski svet in odobril več sklepov, ki so se nanašali na osebe, na podporo raznim ustanovam, na prošnje za deželne prispevke, na natečaje in na različna druga vprašanja.

Med drugim so svetovalci odobrili tudi načrt za novo slovensko šolo v ulici Campi. Pri tej točki je predstavnik SDZ prof. Slavko Bratina pripomnil, da bi bilo treba poleg tega načrta in tistega, ki je že v pripravi za otroški vrtec v isti ulici, čimprej pripraviti še načrt za trgovsko šolo, ker je dežela že lansko leto nakazala v ta namen sto milijonov, ter hkrati zapolnil odbor, da bi začel takoj misliti tudi na izbiro primerne prostora za naše šole v južnem delu mesta.

Pri neki drugi točki pa je svetovalec Bratina hotel vedeti, ali so pri nakupu novih pisalnih strojev poskrbeli vsaj za enega s slovenskimi črkami za anagrafski urad, v nasprotnem primeru bi ga bilo treba naročiti, ker je nujno potreben zlasti za izpolnjevanje osebnih izkaznic.

Dobro uro so svetovalci posvetili raznim vprašanjem in predlogom. Tako je naš predstavnik predlagal, naj med počitnicami prepletkajo učilnice raznih šol in vrtcev. To je še prav posebno potrebno na osnovni šoli v Standeržu ter v otroških vrtcih v ulici Croce in ulici Randaccio. V

ta namen so štandreski starši že poslali pismo županu in enako nameravajo starši otrok, ki hodijo v oba omenjena vrta.

Steверjan

V nedeljo 6. junija je bil v Steверjanu praznik prvega sv. obhajila. Prvič je pristopilo k božjemu oltarju in prešlo sv. obhajilo 8 otrok — 5 dečkov in 3 deklice. Po maši so prvoobhajance povabile šolske sestre v vrtec in jih tam lepo pogostile.

Popoldne po blagoslovu so pa otroci iz vrtca in deklice iz osnovne šole priredili v Župnijskem domu prirčne prizorčke in rajanje v čast prvoobhajancem. Vsa zahvala č. sestram, ki sta tako uspešno pripravili otroke, da so prejeli lepo priznanje od gledalcev in poslušalcev.

Hvala vsem, ki so se potrudili za prireditve, prvoobhajancem pa najlepša voščila, da bi bili vedno bliže Jezusu in z njim rasti v dobroti in milosti.

Umrla je dobrotnica

slovenskih misijonarjev

V soboto 23. junija je v goriški bolnišnici prenehalo biti dobro in sočutno srce Franciške Komjanc vd. Pintar iz Bukovja pod Steверjanom. Rodila se je v Cerovem pred 81 leti in se 20-letna poročila v Steверjan. Imela je sedem otrok, od katerih so živi še trije sinovi. V življenju je veliko pretrpela in trdo delala na kmetiji. Zadnja leta je bolehalo, zato je svojo prirojeno dobrotelost še povečala.

V Katoliškem glasu, katerega zvesta naročnica je bila, je čitala pismo misijonarja Jožeta Cukaleta iz Indije, ki je lani obiskal Goriško. Sklenila mu je pomagati. Vsak drugi mesec mu je pošiljala skoro vso pokojnino, ki jo je prejela. Zase je pridržala le skromno vsoto. Pred kratkim se ji je misijonar Cukaleta pismo zahvalil kot skriti duši, ki je v svoji preprostosti razumela klic lačnih po svetu.

Že dan po njeni smrti, ko je še ležala v mrtvašnici glavne bolnišnice, je prišel na našo upravo sin Alojz, pri katerem je živel, in prinesel njeno zadnje pismo, ki se glasi: »Po moji smrti, kar najdete denarja od penzije, vzemite 25.000 lir za križ, ki ga postavite na moj grob. Kar bo še denarja ostalo, pa dajte za slovenskega misijonarja Jožeta Cukaleta, ki je v Indiji. Nesite jih na Placuto Zori Piščanc. Franciška Pintar.«

božje. Leta 1922 so začeli z obnavljanjem višarskega svetišča.

Na kresni večer 23. junija 1925 so prišle v Zabnice trume romarjev iz Goriške, iz Beneške Slovenije in iz Koroške. V župni cerkvi v Zabnicah so verniki prepevali in molili pozno v noč pred milostno podobo, ki je bila izpostavljena na glavnem oltarju med cvetjem in zelenjem. Ko se je stemnilo, so zasvetili kresovi po Svetih Višarjah in na bližnjih gorskih vrhovih. Oglasili so se mogočini strelji iz možnarjev.

24. junij 1925. Kljub dežju so prihajali novi romarji iz bližnjih župnij Kanalske doline. Cerkev je bila mnogo premajhna. Nad 30 duhovnikov je darovalo presveto daritev pred milostno podobo. Kljub dežju so začeli s procesijo z Marijo na Svete Višarje.

Zagrmeli so strelji, zadonele so pesmi. Po vseh oknih, koder je šel mimo spredov, so gorele sveče. Okrašeni mlaji in slavaloki so pozdravljali višarsko Marijo. Pri slavaloku pod goro so zabniški fantje sprejeli sveto podobo in jo nesli do vrha. Na planini je sprevod obstal. Tudi dež je ponehal in sonce je zasvetilo izza oblakov.

Do sedla nad planino si prišli naproti romarji z dr. Lambertom Ehrlichom, ki je pozdravil Marijo v slovenskem jeziku, drugi duhovnik v nemškem in tretji duhovnik v italijanskem jeziku. Pevski zbor iz Zabnic jo je pozdravil s pesmijo, dekleta v narodnih nošah so posipavale prostor pred njenim oltarjem s cvetjem, ljudstvo je od veselja jokalo, da je po enajstih letih begunstva zopet Marija prišla na svoj višarski prestol, kjer kraljuje že od leta 1360.

Vsa množica je zapela zahvalno pesem in izredna slovesnost je bila končana. V spomin na ta dogodek se vsako leto odpre svetišče na ta dan. Goriški in tržaški Slovenci naj bi vsako leto poromali k njej!

Jože Peterlin SDB

Sin Alojz je pustil na naši upravi 80.000 lir, ki smo jih takoj poslali misijonarju Cukaletu in tako izpolnili njeno zadnjo željo. Taka je bila Franciška Pintar, ki si je z zglednim krščanskim življenjem in dobrih deli odprla pot v nebesa.

V ponedeljek 25. junija zvečer smo jo iz goriške bolnišnice spremili k zadnjemu počitku v domačo zemljo, ki jo je do smrti ljubila. Bog naj ji bo plačnik, ona pa naj še iz nebes pomaga našim misijonarjem, da bi vedno našli take dobre duše, ki bi jih podpirale.

Sinovem Alojziju, ki je na domu, Marcelu na posestvu v Moši in Rafaelu v Franciji ter vnucom in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Šolska prireditve v ul. Randaccio

Kot sta osnovna šola in otroški vrtec v ulici Croce v Gorici zaključila šolsko leto z razstavo in kratko prireditvijo, tako sta tudi osnovna šola in otroški vrtec v ulici Randaccio pretekli tork 26. junija imela svoj praznik. Lepo število staršev in prijateljev naših šol se je zbralo, da so poslušali petje in recitacije solarjev. Osnovna šola je nastopila celo z glasbenimi točkami svojih učencev in recitiranjem odlomkov župančičeve »Dume«. Mogočen je bil zaključek, ko so učenci zapeli pesem o tolminkem puntu, ki so se ga hoteli spomniti s pesmijo. Vsem nastopajočim, posebno pa učiteljicam osnovne šole in vrtca vsa pohvala za trud, nastop in razstavo, saj je vse to živa priča o plodnem delu med mladino.

Kolonija za goriške šole

Letošnji koloniji, ki ju organizira dobrodelno društvo Vincencijeva konferenca iz Gorice, se bosta začeli dne 4. julija.

Gorska kolonija bo v kraju Ovaro (Carnija) in bo trajala 25 dni. Odhod dečkov bo dne 4. julija ob 15.30 izpred železniške postaje v Gorici. Prostim je še nekaj mest proti plačilu; za informacije se je treba obrniti na sedež Vincencijeve konference (Riva Piazzutta 18, tel. 83177).

Obmorska kolonija bo v Nabrežini. Odhod dečkov 4. julija ob 9. dopoldne. Tudi za to kolonijo je prostih še nekaj mest proti plačilu (informacije na sedežu Vincencijeve konference).

Podgora

Na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija bo poteklo 25 let, odkar je g. Anton Prinčič, sedaj župnik v Steверjanu, opravil prvič v naši cerkvi sv. daritev. Na isti praznik bo ta petek ob 9. uri imel v podgorski cerkvi svojo srebrno mašo. Vabimo vse znanee in prijatelje, sedanje in bivše farane gospoda srebrnomašnika, da se udeležijo te zahvalne sv. maše in pridejo poslušati tisto večno lepo pesem: Srebrnomašnik, bod' pozdravljen!

Dobrine zemlje vsem ljudem

Na Dunaju je imela zborovanje mednarodna prehrabena organizacija UNIDO, katere se je udeležila tudi delegacija iz Vatikana pod vodstvom prelata Quilicija. V nagovoru je prelat v papeževem imenu izjavil, da hoče Vatikan v polni meri podpirati prizadevanja mednarodnih ustanov za pomoč nerazvitim deželam in pohvalil vzorno sodelovanje mednarodnih organizacij na tem področju. V tem je upravičeno upanje za mnoge narode, da bo le prišlo do pravičnejše razdelitve dobrin zemlje med vse narode. To bo tudi utrdilo upanje na mir, kajti prav gospodarska izkoriščanja so bila največ kriva mednarodnih sporov.

Sveti sedež sicer priznava suverenost in samostojnost upravljanja dobrin in bogastva narodom na lastnih področjih, vendar poudarja, da so dobrine zemlje dane v uporabo vsemu človeštvu in morajo zato biti po mednarodnih dogovorih dosegljive vsem, ki so v potrebi; tako uči tudi papež Pavel VI. v okrožnici »Ob 80-letnici«.

Priznanje M. Tereziji

Mati Terezija Bojaxhji, veliki apostol ljubezni do bližnjega v Indiji, je 25. aprila prešla od edinburškega vojvode nagrado ustanove Templeton v znesku 34.000 funtov šterlingov (50 milijonov lir). Tekmecev za nagrado je bilo dva tisoč. Priznali so ji, da ogromno stori za »širjenje spoznanja božje ljubezni do ljudi«. To je namreč tudi namen ustanove Templeton.

OBVESTILA

Prihodnje srečanje »Prijatelj Zavoda sv. Družine« bo v prostorih omenjenega zavoda v četrtek 12. julija ob 21. uri. Govor bo zlasti o pripravi slavnostnega odprtja nove zavodske stavbe. Prosimo za čim večjo udeležbo in da bi se sestanka udeležili tudi krajevni zastopniki iz okolice goriškega mesta.

Sindikat slov. šole - Tajništvo Gorica obvešča slovenske šolnike na Goriškem, da bo seminar slovenske kulture v Slatini Radenci (Hotel Radinj) v dneh od 13. do 22. septembra. Vodstvo omenjenega seminarja je razpisalo 10 mest za slovenske šolnike na Goriškem. Kogar stvar zanima, naj čimprej piše ali se osebno zglesi na naslovu: prof. Albin Sirk, ul. del Carso 37/C, Gorica.

V ponedeljek 2. julija bo v večerni oddaji »Slovenski razgledi« na sporedu I. del posnetka sklepne koncerta narodnozabavne glasbe, ki ga je tržaška radijska postaja posnela v Steверjanu na III. zamejskem festivalu. Prvi večer bodo na vrsti ansambl: Taims z Opčin, Kondor iz Bazovice, Viki Ašič iz Celja, Rudi Barborer iz Kranja. Začetek oddaje ob 20.35. Ponovitev v četrtek 5. julija ob 11.35.

Ravnateljstvo državnega liceja »F. Prešeren« v Trstu sporoča, da zapade dne 24. julija 1973 opoldne rok za vpis za šolsko leto 1973-74. Prošnje sprejema tajništvo zavoda vsak dan od 10. do 12. ure. Isto sporoča tudi ravnateljstvo državne učiteljske »A.M. Slomšek« v Trstu, ul. Caravaggio 4.

Na vseh slovenskih osnovnih šolah v območju didaktičnega ravnateljstva Gorica-Doberdob se nadaljuje

VPISOVANJE V PRVI RAZRED

V pošte v pridejo otroci, rojeni v letu 1967. Učenci ostalih razredov bodo avtomatično vpisani v naslednje razrede.

Slovenski starši! Ne pozabite na svojo dolžnost: mesto vašega otroka je le v slovenski šoli!

DAROVI

Za Alojzijevišče: J. S. v zahvalo 5.000; N. N. 50.000; M. Goričan 2.500; v spomin pok. duhovnika Albina Bratine Marta in Marija Orel 10.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: J. S. 5.000; N. N. 50.000; N. N. 10.000; N. N. 5.000; v spomin pok. duhovnika Albina Bratine sestra Marija in Marta 10.000; Ignotus 3.000; družina Klanjšček iz Jazbin namesto cvetja na grob. pok. Franciške Pintar 5.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: M. Goričan v zahvalo 2.500; bar »De Rocco« namesto cvetja na grob Srečka Boštjančiča 10.000 lir.

N. N. iz Gorice daruje po 5.000 lir za Slovenik v Rimu in za volivni sklad Slovenske skupnosti.

Neimenovani iz Gorice je daroval za slovenske misijonarje 100.000, za Katoliški dom pa 50.000 lir.

V spomin pokojnih staršev in brata dekana Alojzija Pavlina daruje Pina Busoni iz Firenc po 2.000 lir za Alojzijevišče in Zavod sv. Družine.

Za misijonarja Cukaleta: iz zapuščine Franciške Pintar iz Steверjana 80.000; namesto cvetja na grob Franciške Pintar družina Klanjšček iz Jazbin 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Pavel Chersi 10.000; Zerjal-Sosič Marija 10.000; Ovčarič 5.000; Pina Bupnič 10.000 lir.

Za dom Jakoba Ukmarja v Skednju: Vera in Janko Ban ob krstu hčerke Marjanke 5.000 lir.

Romarjem v Lisieux in Pariz

Romano v svetem letu in po namenih, ki jih je izrekel sv. oče, ob stoletnici rojstva sv. Male Terezije, v njen rojstni kraj in v Pariz, kjer se časti Srce Jezusovo. Vseh romarjev je 136. Vodstvo romanja je poverjeno duhovnikom Dušanu Jakominu, Albertu Miklavcu in Mariju Gerolu za Tržaško ter Jožetu Juraku za Goriško.

Naslov glavnega hotela v Parizu, če bi ga domači potrebovali: Hotel Ronceray Mont Martre 10 Paris IX. France. Tel. 7709769.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 1. do 7. julija 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba. 11.15 Mladinski oder: »Brez doma«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.45 »Pogovori s Shmuelom«. Drama. 17.20 Operetne fantazija. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncert. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Odmevi kmečkih puntov. 19.20 Za najmlajše. 20.35 I. Strawinsky: »Razuzdančevo življenje«. Opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.15 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 V ljudskem tonu. 19.10 Govorimo o ekologiji. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Cinčila za nekdanje dame«. Igra.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Simfonične skladbe deželnih avtorjev. 19.10 Na počitnice. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. 21.50 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Aleš Lokar: Tržčan v Ameriki. 19.20 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Slovenske balade. 21.10 Ritmični orkester RAI iz Milana. 21.30 Vaše popevke.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Odšla je v srečno večnost naša draga mama

Frančiška Komjanc vd. Pintar

V ponedeljek 25. junija smo jo pokopali na domačem pokopališču v Steверjanu. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali in se udeležili pogreba.

Sinovi: Alojz, Marcel in Rafael

Steверjan, Moša, S. Pierre (Francija), 26. junija 1973

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega brata duhovnika

Albina Bratine

čutimo dolžnost, da se zahvalimo g. škofu dr. Janezu Jenku za sv. mašo in za pogrebne obrede, g. nadškofu Petru Cocolinu za obiske pri našem bratu v dolgi bolezni in za zadnji blagoslov ob krsti, g. kaplanu v tržaški bolnišnici in vsem zdravnikom, bolniškim osebjem, posebej še sestrama Flori in Geminiani, vsem duhovnikom iz Tržiča in drugim, ki so brata obiskovali, pa vsem, ki so prišli na njegov pogreb, posebej še dekanu msgr. A. Simčiču in župniku Fr. Krapežu za poslovilne besede ob grobu; tudi g. župniku iz Stomaža in vsem, ki so nam stali ob strani ob težki uri slovesa.

Tržič, Meran, Stomaž, 24. junija 1973

Bratje in sestra